

Hans hátígn konungur Svíþjóðar:

Utanríkisráðherra sinn, hans hágöfgi Fredrik Ramel, friherra;

sem, með gildu umboði, hafa komið sjer saman um eftirfarandi greinar:

I. Hjúskapur.

1. grein.

Nú ætlar ríkisborgari einhvers sammingsríkisins að láta vígja sig hjá yfirvöldum einhvers hins ríkisins, og ber þá að dæma um heimild hans til hjónavígslu eftir lögum þess ríkis, svo framarlega sem hann hefir verið búsettur þar síðustu tvö árin og er enn, en ella eftir lögum þess lands, sem hann er ríkisborgari í.

Nú ber að fara eftir lögum ríkisborgara-landsins, og er þá hægt að sanna heimildina til hjónavígslu með vottorði frá yfirvöldum þessa lands (hjúskaparvottorði).

2. grein.

Fara ber eftir lögum þess lands, þar sem hjónavígslan fer fram, um lýsingu og vígslu.

3. grein.

Lögfylgjur hjúskapar milli hjóna, sem eru og voru við hjónavígsluna ríkisborgarar í einhverju sammingslandinu, skulu, um fjármál hjónanna, dæmast samkvæmt lögum þess lands, er hjónin tóku heimilisfang í við hjónavígsluna. Ef hjónin hafa síðar

Hans Majestet Kongen av Sverige:

Sin Utenriksminister, Hans Excellence Friherre Fredrik Ramel;

hvilke, behørig befullmæktigede, er kommet overens om følgende artikler:

I. Ekteskap.

Artikkel 1.

Vil en statsborger i en av de kontraherende stater inngå ekteskap for en av de andre staters myndigheter, skal hans rett til å inngå ekteskapet prøves efter loven i denne stat, såfremt han i de siste to år har vært og fremdeles er bosatt der, men ellers efter loven i den stat hvor han har statsborgerrett.

Skal statsborgerlandets lov anvendes, kan retten til å inngå ekteskapet godtgjøres ved bevidnelse fra denne stats myndigheter (ekteskapsattest).

Artikkel 2.

Om lysning og vigsel gjelder loven i den stat for hvis myndighet ekteskapet inngås.

Artikkel 3.

Rettsvirkningene av ekteskap mellem personer som er og ved inngåelsen av ekteskapet var statsborgere i de kontraherende stater, skal i henseende til ektefellenes formuesforhold bedømmes efter loven i den av statene hvor ektefellene ved inngåelsen av

Hans Majestät Konungen av Norge:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Stockholm, Johan Herman Wollebæk;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

I. Äktenskap.

Artikel 1.

Vill medborgare i en av de fördragsslutande staterna träda i äktenskap inför myndighet tillhörande någon av de övriga, skall hans rätt att ingå äktenskapet provas efter lagen i den staten, om han sedan minst två år har hemvist därstädes, men eljest enligt hemlandets lag.

Skall hemlandets lag vinna tillämpning, må rätten att ingå äktenskapet styrkas genom intyg av myndighet tillhörande hemlandet (äktenskapscertifikat).

Artikel 2.

Med avseende å lysning och vigsel gäller lagen i den stat, vigselmyndigheten tillhör.

Artikel 3.

Rättsverkingarna av äktenskap mellan dem, som äro och vid äktenskapets ingående voro medborgare i fördragsslutande stat, skola, såvitt angår makarnas förmögenhetsförhållanden, bedömas enligt lagen i den av staterna, där makarna vid